

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/125/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522202767
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3522202767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov, matka: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX C. A. C. D., zastúpená JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom 911 01 Trenčín, Námestie sv. Anny 7269/20B, a otec: E. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B., G. XXX/XX, zastúpený JUDr. Martin Bartko, advokát a JUDr. Silvia Bartková, advokátka so sídlom 911 01 Trenčín, Piaristická 6667, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. NM-8P/70/2022 - 398 zo dňa 12.03.2024 v spojení s opravným uznesením č. k. NM-8P/70/2022 - 405 zo dňa 15.04.2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. NM-8P/70/2022 - 398 zo dňa 12.03.2024 v spojení s opravným uznesením č. k. NM-8P/70/2022 - 405 zo dňa 15.04.2024 Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol vo výroku I. o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletého A. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne s účinnosťou od 23.09.2022. Vo výroku II. nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého A. za obdobie od 23.09.2022 do 29.02.2024 vo výške 1.208,40 eur je otec povinný zaplatiť matke spolu s bežným výživným v 70 eur mesačných splátkach počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok. Vo výroku III. rozhodol o zmene rozsudku OS Trenčín č. k. 21Pc/16/2018 - 113 zo dňa 14.11.2019 v časti výšky výživného. Vo výroku IV. vo zvyšnej časti návrh matky zamietol a vo výroku V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 25 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), ako aj § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal z návrhu matky doručeného súdu 23.09.2022, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného na maloletého A. na sumu 270 eur mesačne počnúc dňom 01.09.2022. Poukázal na to, že otcovstvo k maloletému bolo určené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 21Pc/16/2018-113 zo dňa 14.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2019 a rodičia v rámci tohto konania uzatvorili rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloletý A. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať výživným na maloletého sumou 150 eur mesačne s tým, že bol upravený aj styk s maloletým každú nedeľu od 15,00 hod. do 18,00 hod. za prítomnosti matky.

Pri určení zvýšeného výživného súd prvej inštancie vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého, ktorý býva v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu náklady na bývanie vzrástli, nakoľko riešila zabezpečenie bývania sebe a maloletému A. kúpou bytu, ktorý má vo vlastníctve. Náklady, ktoré matka vynakladá na platenie hypotéky, preto súd prvej inštancie považoval za účelne vynaložené, i keď otec namietal veľkosť bytu - 5-izbový. Pokiaľ by si matka byt prenajímala, náklady na bývanie matky by boli obdobné. V čase posledného rozhodnutia bývala so svojim vtedajším partnerom v obci Hrádok. Čo sa týka príjmu matky v čase posledného rozhodnutia, matka bola zamestnaná od 09.09.2019 do 30.09.2020 s priemerným príjmom za obdobie 10/2019 do 03/2020 v čistom vrátane daňového bonusu v sume 44,34 eur vo výške 555,50 eur. Za obdobie, za ktoré bolo určované výživné posledným rozhodnutím, poberala matka rodičovský príspevok od 01.04.2018 do 31.12.2018 v sume 214,70 eur mesačne, od 01.01.2019 do 31.08.2019 v sume 220,70 eur mesačne a za obdobie od 01.09.2019 do 31.12.2019 bol matke poskytnutý príspevok na starostlivosť o dieťa v sume 280 eur, následne bol poskytovaný vo výške 370 eur mesačne. Pokiaľ ide o príjem, ktorý na strane matky súd zohľadnil v tomto rozhodnutí, tak ide o príjem zo zamestnania v spoločnosti Tesco Stores, a. s., kde bola matka zamestnaná od 01.10.2020 do 30.06.2023. Za rok 2022 dosiahla priemernú čistú mzdu vo výške 979 eur bez daňového bonusu a za obdobie od januára do mája 2023 dosiahla čistú priemernú mzdu vo výške 1.081,70 eur bez daňového bonusu. Matka pracovný pomer ukončila výpoveďou z dôvodu založenia živnostenského oprávnenia, ktoré už v novembri 2023 zrušila a následne sa zamestnala, kde však dosahuje nižší príjem ako u predchádzajúceho zamestnávateľa. Vzhľadom na to, že v čase predchádzajúceho rozhodnutia sa výživné určovalo za dlhšie obdobie, rozhodnutie vo veci bolo dňa 14.11.2019, výživné bolo určené s účinnosťou od 01.06.2018, pričom matka v uvedenom čase dosahovala príjem v rôznej výške, poberala rodičovský príspevok. S prihliadnutím na to, že od 09.09.2019 okrem príspevku na maloletého vo vyššie uvedenej výške bola aj zamestnaná, nie je možné jednoducho matematicky vyjadriť, o akú sumu sa matke príjem zvýšil, je však možné len skonštatovať, že jej príjem sa zvýšil.

Pokiaľ ide o náklady na maloleté dieťa, v čase posledného rozhodnutia matka platila mesačný poplatok Detskému opatrovateľskému centru v C. A. C. D. v priemernej výške 324,20 eur mesačne, tieto náklady na maloleté dieťa matke ubudli. Maloletý A. detské opatrovateľské centrum navštevoval od 02.09.2019 do 28.08.2020. Maloletý A. bol prijatý do Materskej škôlky C. A. C. D. na základe rozhodnutia o prijatí zo dňa 01.09.2022. Na strane maloletého oproti poslednej úprave sa zvýšili výdavky spojené s jeho zdravotným stavom s tým, že býva častejšie chorý, čo otcovi potvrdil i ošetrojúci lekár maloletého. Jednoznačne vyčíslieť takéto výdavky nie je reálne, tieto sa môžu pohybovať v rozmedzí od 10 do 50 eur mesačne. Maloletý navštevuje viaceré krúžky, resp. tréningy, s ktorými má matka výdavky. Maloletý A. navštevoval od 01.09.2022 do 30.06.2023 krúžok Gymnatlon, kde bol hrazený matkou poplatok 2 x 190 eur, k 07.06.2023 sa zúčastnila 17 z 28 možných tréningov. Maloletý navštevuje angličtinu v centre voľného času od 01.01.2022 do súčasnosti, kde sa platí poplatok 12 eur mesačne. Od 01.09.2023 doteraz navštevuje futbal AFC C. A. C. D.. Od 09/2023 sa maloletý zúčastnil na športových zápasoch, turnajoch s tým, že bolo uhradených 6 platieb po 25 eur spolu 150 eur. Maloletý A. sa zúčastnil 24 tréningov z 52 tréningov. Matka v septembri 2023 a v septembri 2024 zaplatila poplatok rodičovskému združeniu v materskej škôlke po 60 eur. V septembri 2023 zaplatila za krúžky v materskej škôlke sumu 90 eur a v novembri 2023 sumu 30 eur za korčuľarsky kurz. Školné v materskej škole matka platila po 20 eur mesačne za mesiac september až december 2022 a za mesiac január až jún 2023 po 30 eur mesačne. Od septembra 2023 matka školné neplatí. Zároveň matka platí maloletému aj stravu v materskej škole v nepravidelných výškach v závislosti od dochádzky maloletého do predškolského zariadenia.

Čo sa týka príjmu otca, tak v predchádzajúcom konaní súd vychádzal pri určení výživného z príjmu otca vo výške 935 eur mesačne netto, otec je stále zamestnaný v spoločnosti Merkury shop, s. r. o. Za rok 2022 dosiahol priemerný príjem 1.033 eur netto, za rok 2023 dosiahol priemerný príjem 1.123,10 eur netto, za január 2024 dosiahol príjem 1.150 eur netto. Príjem otca z pracovného pomeru sa tak nepochybne zvýšil, je vlastníkom osobného motorového vozidla Kia Sportage, manželka otca je vlastníčkou osobného motorového vozidla Peugeot 308. Otec toho času býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou v rodinnom dome, prispieva matke na domácnosť sumou 150 eur mesačne. Nebolo preukázané, že otec býva v spoločnej domácnosti s manželkou H. F., tiež že by prispieval na bývanie v ďalšej domácnosti. Ako ďalšie výdavky uviedol výdavky na stravu 150 eur, na splátku za auto 200 eur mesačne. Čo sa týka výdavku na splátku za auto vo výške 200 eur mesačne, túto nie je možné zohľadniť ako pravidelný výdavok otca, keď platí za motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom dedičstva, ktoré bez náhrady prenechali dedičia (aj otec) matke otca. V konečnom dôsledku splátku 200 eur mesačne ako splátku na pôžičku za auto otec uvádzal i v predchádzajúcom konaní. Otcovi sa znížili výdavky na bývanie, nakoľko v predchádzajúcom konaní uviedol, že býval v spoločnej domácnosti s priateľkou,

neskôr s manželkou, ktorej v rámci nákladov na bývanie prispieval na splátku hypotéky vo výške 245,69 eur mesačne.

Súd prvej inštancie uviedol, že zvýšené výživné je vo výške cca 20 % z príjmu otca. Pri určení zvýšeného výživného súd prvej inštancie vychádzal z uvedenej zmeny pomerov na strane rodičov maloletého, ako i na strane maloletého. Takto určené výživné zo strany otca spolu s výživným, ktoré má povinnosť maloletému poskytovať matka so zohľadnením jej osobnej starostlivosti o maloletého, pokryje matkou tvrdené a v konaní preukázané výdavky maloletého. Výdavky maloletého pokrývajú i poberané rodinné prídavky t. č. vo výške 60 eur mesačne, ako i rodičovský bonus vo výške 140 eur mesačne.

Pokiaľ matka poukazovala na vlastníctvo viacerých nehnuteľností manželkou otca, pokiaľ ide o byt zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, kde je manželka otca spoluvlastníčkou v podiele 1/2, tieto nehnuteľnosti boli manželkou otca nadobudnuté pred uzavretím manželstva, pokiaľ ide o byt č. X zapísaný na liste vlastníctva č. XXXXX, kde je manželka otca zapísaná ako vlastníčka v podiele 1/1, na liste vlastníctva č. XXXXX. Tieto nehnuteľnosti boli vyňaté z bezpodielového spoluvlastníctva manželov s tým, že budú patriť iba manželke otca, o čom bola predložená aj notárska zápisnica N 173/2020, Nz 5281/2020, dohoda o zúžení určeného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Spoluvlastníctvo manželky otca na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, XXXXX, XXXXX v rôznych podieloch súvisí s jej vlastníctvom, ale uvedené nemá relevanciu na určenie výšky výživného zo strany otca na maloletého A. a skutočnosť, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX I. XXXXX pre katastrálne územie B. zakúpila manželka otca za trvania manželstva, no zo svojich výlučných finančných prostriedkov, čo potvrdila vo svojom čestnom prehlásení zo dňa 20.01.2023. Okrem toho, že došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti zo sumy 150 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne, súd prvej inštancie rozhodol aj o nedoplatku na zročnom výživnom na maloletého A. za obdobie od 23.09.2022 do 29.02.2024 vo výške v zmysle opravného uznesenia 1.208,40 eur mesačne, ktoré otec bol povinný zaplatiť matke spolu s bežným výživným v 70 eur mesačných splátkach počnúc právoplatnosťou rozsudku. Nedoplatok predstavuje pomernú časť mesiaca september 2022 - 8 dní vo výške 18,40 eur (220 eur - 150 eur : 30 dní x 8 dní x 3,10 eur), za október až december 2022 vo výške 3 x 70 eur v sume 210 eur, za január až december 2023 vo výške 12 x 70 eur v sume 840 eur, za január a február 2024 vo výške 2 x 70 eur v sume 140 eur, celkovo 1.208,40 eur.

Súd prvej inštancie návrh matky v časti, ktorou sa domáhala zvýšenia výživného s účinnosťou od 01.09.2022 (späťne od podania návrhu) zamietol (výrok IV. rozsudku), nakoľko výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, späťne, len ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré matka v konaní netvrdila, ani nepreukazovala. Rovnako súd zamietol návrh matky v časti, pokiaľ sa domáhala zmeny splatnosti výživného, 10. deň v mesiaci, pretože v konaní nebol preukázaný taký dôvod, ani zmena, ktorá by odôvodňovala rozhodnutie o matkou navrhovanej splatnosti.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca sa zamieťa a otec má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Mal za to, že sú dané dôvody odvolania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako aj z dôvodu podľa § 62 ods. 1 CMP. V odôvodnení otec uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku opomenul jeden podstatný fakt, a to, že matka žije s priateľom J. J., čo matka pod ťarchou dôkazov priznala, ktorý jej prispieva titulom bývania sumou 480 eur mesačne, čo vyplýva aj z výpisu z účtu matky, ktoré síce súd zabezpečil, ale vôbec sa s týmto dôkazom nevysporiadal, ani ho neuvádza pri hodnotení dôkazov pri odôvodnení svojho rozhodnutia. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, aký je podľa súdu prvej inštancie sumár mesačných odôvodnených výdavkov na maloletého A., ktoré výdavky súd prvej inštancie vzal za opodstatnené. Od poslednej úpravy výživného nedošlo k tak radikálnemu nárastu odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa, aby odôvodňovali zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na neho. Nedošlo ani k zvýšeniu nákladov matky spojených so zabezpečením bývania, nakoľko matke jej partner mesačne prispieva sumou 480 eur titulom bývania. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom mal maloletý A. dva roky, navštevoval Detské opatrovateľské centrum v C. A. C. D. s priemerným mesačným poplatkom 324,23 eur. Od septembra 2020 až po súčasnosť maloletý A. navštevuje štátnu materskú škôlku, čím sa matke výrazne znížili výdavky súvisiace s návštevou predškolského zariadenia maloletým. V tomto školskom roku matka hradí len stravu maloletého A. v materskej škole priemerne v sume 10,10 eur mesačne, školné nehradí, nakoľko maloletý je predškôlak, takže v porovnaní s pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu matka mesačne ušetrí titulom

návštevy predškolského zariadenia maloletým A. sumu 314,13 eur mesačne. Ďalej otec v odvolaní uviedol, že výdavky maloletého na záujmovú činnosť mesačne podľa jeho názoru predstavujú sumu 62,70 eur, kde zahrnul krúžky v materskej škole s poplatkom 90 eur ročne, čo je 7,50 eur mesačne, krúžok anglického jazyka v sume 12 eur mesačne, poplatok ZRPŠ 60 eur ročne, teda 5 eur mesačne, maloletý ešte navštevuje futbalový krúžok, kde sa hradí poplatok vo výške 25 eur mesačne. Matka nepreukázala náklady na futbal, ktoré malo tvoriť cestovné na zápasy mimo bydliska v sume 35 eur mesačne. Celkovo teda matka na výdavkoch na maloletého za predškolské zariadenie a záujmovú činnosť mesačne v porovnaní s predchádzajúcim obdobím ušetrí sumu 293,62 eur mesačne (324,23 eur + 42 eur výdavky v čase posledného rozhodovania súdu mínus 10,10 eur + 62,70 eur). Teda nedošlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktorá by odôvodňovala zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Ostatné matkou tvrdené výdavky na maloletého matka nepreukázala a ak by sa vzali do úvahy aj ďalšie nepreukázané platby, suma nákladov na maloletého vrátane poplatku za materskú školu a mimoškolskú činnosť bola vo výške 436,27 eur. Z tejto čiastky je potrebné odrátať sumu 200 eur mesačne, ktorú matka poberá formou štátnej sociálnej pomoci, 60 eur titulom prídavku na dieťa a 140 eur titulom daňového bonusu, suma výdavkov maloletého zostane tak vo výške 236,27 eur mesačne, z ktorej ako otec sa podieľa sumou 150 eur výživným a matka 80 eur. Otec uviedol, že v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu bol výdavok na zdravotnú starostlivosť maloletého A. vo výške 40 eur mesačne, kedy navštevoval kožnú ambulanciu v K. a matka mala zvýšené výdavky aj na pohonné hmoty, výdavky na zdravotnú starostlivosť maloletého sa môžu teraz pohybovať podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v sume od 10 do 50 eur. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je podľa otca v tejto časti úplne arbitrárne, riadne neodôvodnené a nepreskúmateľné. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že životná úroveň matky je vyššia ako životná úroveň otca, nakoľko matka zakúpila lukratívnu nehnuteľnosť - 5-izbový byt o rozlohe 90 m² na základe kúpnej zmluvy zo dňa 03.11.2021 za sumu 129.000 eur. Životná úroveň matky jej umožňuje viackrát ročne cestovať do zahraničia. V čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom matka poberala príspevok na dieťa v sume 280 eur mesačne a prídavok na dieťa v sume 23,68 eur mesačne, pracovala v spoločnosti Tesco, kde dosahovala priemerný mesačný príjem v roku 2022 v sume 1.163,95 eur a v roku 2023 v sume 1.623,95 eur mesačne. Matka z vlastného rozhodnutia dala výpoveď, pripravila sa o takýto príjem s tým, že v čase od 24.05.2023 do 13.11.2023 podnikala a uplatňovala si v daňovom priznaní paušálne výdavky percentuálnou čiastkou. Zároveň otec poukázal na ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, kde rodič, ktorý má príjem z inej, než závislej činnosti, ktorý podlieha dani z príjmu, je povinný preukázať ho súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich pomerov a umožniť súdu sprístupnenie údajov chránených podľa osobitného predpisu a zistenie ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si nesplní rodič túto povinnosť, predpokladá sa výška jeho príjmu 20-násobok sumy životného minima, t. j. v súčasnosti 5.377,60 eur mesačne. Keďže matka si uplatňuje paušálne výdavky, ktoré sú uznateľné z hľadiska zákona o dani z príjmov, avšak podľa Zákona o rodine bola povinná ich súdu preukázať, keďže tak neurobila, otec má za to, že za obdobie od 24.05.2023 do 13.11.2023 nastupuje fikcia príjmu matky vo výške 5.377,60 eur mesačne. Poukázala na to, že za celé obdobie od posledného rozhodovania súdu sa jeho priemerný mesačný príjem zvýšil len nepatrne. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že nemôže zohľadniť splátku na vozidlo vo výške 200 eur mesačne uviedol, že hodnota predmetného vozidla bola v dedičskom konaní ustálená na sumu 24.000 eur, z toho polovicu vozidla nadobudla matka titulom vyporiadania BSM a druhá polovica sa mala dediť medzi 4 dedičov, čiže otec by aj tak z tohto auta mohol zdediť len sumu 3.000 eur. Matka uvedené vozidlo mu predala o 6.000 eur lacnejšie, t. j. za sumu 18.000 eur, nie za sumu 24.000 eur, ktorú hodnotu dané vozidlo v čase predaja malo. S týmto tvrdením otca sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal. Otec bol toho názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zvýšení výživného rozhodnutie riadne neodôvodnil a nezhodnotil komplexne zmeny v pomeroch účastníkov.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že žiada odvolacím súdom potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a odvolanie otca zamietnuť. Poukázala na to, že otec má len jednu vyživovaciu povinnosť. Súčasne miera osobnej starostlivosti o dieťa zo strany otca nie je aktuálne žiadna. Metodika Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky odporúča výživné vo výške 18 % z čistého priemerného príjmu povinného rodiča. V konaní bolo preukázané, že čistý priemerný príjem otca za obdobie 06/2023 do 12/2023 je v sume 1.222,73 eur, z čoho 18 % je suma 220 eur. V čase posledného právoplatného rozhodovania o výživnom v konaní vedenom pod sp. zn. 21Pc/16/2018 maloletý A. navštevoval súkromné jasle Detské opatrovateľské centrum, kedy matky tieto uhrádzala zo štátnej dávky na to určenej, nakoľko dieťa ešte nedosahovalo vek troch rokov. V súčasnosti dieťa navštevuje materskú škôlku a matka tak prirodzene už nepoberá dávky, ktoré poberala do troch rokov veku dieťaťa. Maloletý

A. má toho času necelých 7 rokov. Matke pribudli v rozhodnom období výdavky na stravu a školné v materskej škôlke, ktoré bola povinná platiť v školskom roku 2021/2022 a 2022/2023, t. j. v období rozhodnom pre toto konanie. Aktuálne je maloletý A. predškolač, a preto sa školné v materskej škôlke neplatí. Matka sa nemôže stotožniť s chybným konštatovaním otca v odvolaní, že matke sa znížili výdavky na návštevu predškolského zariadenia dieťaťa, naopak tieto sa zvýšili, lebo jasličky, ktoré dieťa navštevovalo, boli hradené zo štátnej dávky na to určenej. Aktuálne výdavky spojené s materskou školou nie sú hradené zo žiadnej štátnej dávky, tieto uhrádza v plnej miere matka. Prepočty otca v odvolaní, že stravné maloletého dieťaťa v materskej škôlke je priemerne 10,10 eur mesačne, považuje matka za skreslený a nesprávny prepočet. Maloletý A. je často odhlasovaný zo stravy v materskej škole pre vysokú chorobnosť, užíva lieky na podporu oslabenej imunity dieťaťa, s ktorými má dokonca matka výdavky v sume 18 eur za jeden liek, o čom predložila aj listinné dôkazy. Matka síce neplatí v čase, keď je maloletý doma chorý, stravu v materskej škôlke, ale musí dieťaťu zabezpečiť sama celodennú stravu v domácom prostredí, t. z. že matka neušetrí na stravnej jednotke dieťaťa. Útočné tvrdenie otca v odvolaní, že matka mala zatajovať spolužijúcu osobu v domácnosti, je nepravdivé. Matka v konaní v rámci dokazovania riadne uviedla inú spolužijúcu dospelú osobu v jej domácnosti, ako aj výšku finančného príspevku partnera matky do spoločnej domácnosti. Už len samotným plynutím času od poslednej úpravy výživného v roku 2019 došlo k prirodzenému nárastu potrieb a záujmov dieťaťa, ktoré odôvodňujú zmenu pomerov, rovnako došlo k zmene pomerov aj na strane oboch rodičov. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosť, že matke sa zvýšili výdavky spojené so zdravotným stavom dieťaťa, ktoré má narušenú imunitu, je často choré, matka zakupuje veľké množstvo aj voľnopredajných liekov na znižovanie teploty, proti bolesti, probiotiká k antibiotickej liečbe, vitamíny, lieky proti hnačke a podobne, platí Imunor, zubné ošetrenia dieťaťa, o čom predložila doklady súdu. Otec sa na tom nijakým spôsobom nepodieľa, a to ani osobnou starostlivosťou v čase choroby dieťaťa, ani nákupom liekov, ani inak. Matka nesúhlasí s tvrdením otca, že jej životná úroveň je vyššia. Otec je ženatý, býva v rodinnom dome svojej matky bez hypotekárneho zaťaženia so svojou matkou (na rozdiel od matky dieťaťa), kde otec má náklady na bývanie v sume 100 eur. Otec sa dobrovoľne vzdal majetku z BSM, keď podpísal notársku zápisnicu o vylúčení rozsiahleho nehnuteľného majetku z BSM. Ďalej v konaní bolo preukázané, že otec sa dobrovoľne vzdal svojho dedičského podielu po svojom otcovi v dedičskom konaní a dokonca následne údajne spláca motorové vozidlo z tohto dedičského konania svojej matke, ktoré zdedila ona, nakoľko otec sa dedičského podielu vzdal. Súd prvej inštancie správne na uvedený výdavok otca neprihliadol a toto aj náležite odôvodnil. Dokonca otec na poslednom pojednávaní uviedol, že jeho zahraničnú dovolenku pri mori mu platí jeho manželka, s ktorou podľa tvrdení otca pred súdom ani nebýva v spoločnej domácnosti. Tvrdenia otca o jeho osobných a majetkových pomeroch sa tak javia dôvodne ako nepravdivé a rozhodne nie je možné vyvodiť záver, že otec má nižšiu životnú úroveň ako matka. Matka riadne zdokladovala aj svoje príjmy a výdavky počas pár mesiacov podnikania ako SZČO formou daňového priznania za predmetné obdobie. Zároveň uviedla, že otec nerešpektuje predbežnú vykonateľnosť rozsudku o výživnom, kedy sa vystavuje možným následkom exekúcie.

4. Otec v replike k vyjadreniu matky neuviedol žiadne nové skutočnosti. Zopakoval skutočnosti uvádzané v podanom odvolaní, akurát zhodnotil, že s vyjadrením matky nesúhlasí, toto považuje za vágne, plné všeobecných fráz, pričom sa k odvolacím námietkam matka konkrétne nevyjadрила.

5. Iné vyjadrenia do konania doložené neboli

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok (§ 65 a § 66 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Primárne odvolací súd považuje za potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil

so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

9. Odvolací súd posudzujúc rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia výživného na maloleté dieťa, dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

10. Vychádzajúc z obsahu odvolania namietal otec nesprávnosť záveru súdu vo vzťahu k rozsahu výživného bez prihliadnutia na jeho možnosti a schopnosti, ako aj na odôvodnené potreby maloletého. Tvrdil, že odôvodnené potreby maloletého, ako aj jeho pomery neodôvodňujú zmenu rozhodnutia. K daným námietkam vo vzťahu k výživnému odvolací súd uvádza nasledovné.

11. Podľa ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

12. Pri rozhodovaní o zmene výživného (§ 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine) treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zákon o rodine explicitne nevyžaduje na zmenu súdnych rozhodnutí podstatnú zmenu okolností, napriek tomu vzhľadom na konštrukciu tejto okolnosti ako výnimky zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, sa vyžaduje, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažného charakteru. Nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. V zmysle záverov aplikačnej praxe preto treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len prípady, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom súdnom spise vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu. Výrazná zmena okolností na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, môže spočívať buď v zmene subjektívnych, ale i objektívnych skutočností, ktoré súvisia so zmenou v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov, zmenou potreby dieťaťa z dôvodu začatia plnenia školskej dochádzky, prechodom medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmenou zdravotných pomerov, stratou zamestnania, dlhodobou práceneschopnosťou, vznikom novej vyživovacej povinnosti a podobne.

13. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v posudzovanej veci správne v súlade s ustálenou judikatúrou porovnal aktuálne pomery na strane maloletého dieťaťa, i na strane rodičov v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 21Pc/16/2018-113 zo dňa 14.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2019, kde bola vyživovacia povinnosť určená dohodou na sumu 150 eur mesačne vo vzťahu k otcovi maloletého. Matka za obdobie, za ktoré bolo určované výživné posledným rozhodnutím, poberala rodičovský príspevok v sume 220,70 eur mesačne za obdobie od 01.01.2019 do 31.08.2019, od 01.09.2019 do 31.12.2019 bol poskytnutý matke príspevok na starostlivosť o dieťa v sume 280 eur, následne vo výške 370 eur mesačne. V predchádzajúcom konaní súd vychádzal pri určení výživného z príjmu otca vo výške 935 eur mesačne v čistom.

V čase rozhodovania súdu prvej inštancie o zvýšení výživného maloletý A. mal 6 rokov a navštevoval predškolské zariadenie. S uvedeným sú nepochybne spojené zvýšené náklady na krúžky, športové vyžitie, celkové vospievanie maloletého a táto zmena pomerov nastala a musí to mať aj odraz v rozsahu stanovenia vyživovacej povinnosti. Rovnako bolo preukázané, že v čase rozhodovania o zvýšení výživného došlo k zmene pomerov aj čo sa týka matky, táto sa presťahovala s maloletým z podnájmu do bytu, ktorý si zakúpila. Zvýšili sa jej náklady na bývanie, vrátane hypotekárneho úveru, vrátane splátok stavebného úveru. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že tieto náklady na bývanie na strane matky vzrástli, keďže riešila zabezpečenie bývania sebe a maloletému A. kúpou bytu, ktorý má vo vlastníctve a nebude odkázaná na bývanie na základe nájomnej zmluvy v byte, ktorého vlastníkom je iná osoba. Náklady, ktoré matka vynakladá na platenie hypotéky, sú účelne vynaložené. Čo sa týka príjmu matky, tak tento, ako konštatoval súd prvej inštancie, v porovnaní s príjmom, z ktorého sa vychádzalo pri určení výživného v čase predchádzajúceho rozhodnutia, kde bolo určené od 01.06.2018, sa zvýšil, nakoľko sa zamestnala a súd prvej inštancie riadne zistil jej čistý priemerný mesačný príjem, aký dosahovala (odsek 33. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Čo sa týka otca, bolo preukázané, že došlo

k zvýšeniu jeho príjmu. Naďalej pracuje v tej istej spoločnosti Merkury shop s. r. o. , za rok 2023 priemerný príjem bol 1.123,10 eur netto, za január 2024 1.150 eur netto. Otcovi sa znížili výdavky na bývanie. V predchádzajúcom konaní uviedol, že býval v spoločnej domácnosti s priateľkou, neskôr s manželkou, ktorej v rámci nákladov na bývanie prispieval na splátku hypotéky vo výške 245,69 eur mesačne. Teraz má náklady na bývanie, v sume 150 eur mesačne. U otca preukázateľne došlo k zmene pomerov.

14. Čo sa týka odvolacej námietky otca, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k radikálnemu nárastu odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa a nedošlo ani k zvýšeniu nákladov matky spojených so zabezpečením bývania poukazujúc na to, že matke jej partner mesačne prispieva sumou 480 eur titulom bývania, túto odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú. Tak ako už bolo vyššie zdôvodnené, už len to, že došlo od posledného rozhodovania k uplynutiu zhruba 3 a pol roka (naposledy výživné určené s účinnosťou od 01.06.2018), maloleté dieťa je predškólakom, samé o sebe predstavuje zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa. Odvolací súd poukazuje na to, že v čase posledného rozhodovania maloletý A. navštevoval súkromné jasle a tieto boli uhrádzané zo štátnej dávky na to určenej, keďže dieťa nedosahovalo ešte vek troch rokov. V súčasnosti navštevuje materskú školu a matka už tieto dávky nepoberá. Skutočnosť, ktorú uvádzal otec vo svojom odvolaní, že matka by mala poberať štátnu sociálnu pomoc vo výške 200 eur mesačne, nebola preukázaná. Z vykonaného dokazovania je zjavné, že matka nepoberá už žiadnu dávku štátnej sociálnej pomoci, nakoľko je riadne zamestnaná a má príjem. Čo sa týka výdavkov na maloletého A. zhruba v sume, ktorá bola vyčíslená matkou v rámci konania vo výške 436,27 eur, tieto boli dopodrobna uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, je nepochybné, že takéto náklady na maloleté dieťa, či sú to bežné výdavky na stravu, ošatenie, vecí osobnej potreby a hygieny, bývania, materskej škôlky, zdravotnej starostlivosti, zubných ošetrení, liečby, krúžkovej a záujmovej činnosti dieťaťa, sa zvýšili vzhľadom na vek dieťaťa a na záujem o určité aktivity dieťaťa v rámci krúžkov.

Výdavky matky na bývanie v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím sa zvýšili, berúc do úvahy aj finančný príspevok partnera matky, tento však je možné brať ako finančný príspevok partnera do spoločnej domácnosti, čiže nielen na náklady na bývanie.

15. Aj odvolacia námietka otca, že ak by sa vychádzalo z celkovej sumy nákladov na maloletého 436,27 eur, je potrebné odrátať sumu 200 eur, ktorú matka poberá formou štátnej sociálnej pomoci, sumu 60 eur titulom prídavku na dieťa a 140 eur titulom daňového bonusu, nie je dôvodná. Matka poberala dávku formou štátnej sociálnej pomoci (rodičovský príspevok) naposledy za rok 2020 vo výške 370 eur.

Odvolací súd uvádza, že prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi, či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa, i keď povinnosť prispievať na výživu maloletých detí majú predovšetkým rodičia na vyplácanie prídavku na deti, nenahradzuje plnenie tejto povinnosti predsa len (aj úradmi alebo inštitúciami iných štátov) vyplácané rodinné prídavky (rodinné dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok), môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov.

Čo sa týka rozdielu medzi daňovým bonusom a prídavkom na dieťa, daňový bonus podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné zohľadniť pri určovaní výšky výživného tak ako prídavok na dieťa z dôvodu, že daňový bonus nie je priamo vyplácanou dávkou, ale je to položka, ktorá sa môže za splnenia zákonných podmienok započítať do čistej mesačnej mzdy zamestnanca, ak ho uplatňuje mesačne (prejaví sa v mzde zamestnanca) alebo je možné znížiť si o daňový bonus daň v podanom daňovom priznaní alebo v ročnom zúčtovaní dane napr. u živnostníka.

Súd prvej inštancie prihliadal na skutočnosť, že výdavky maloletého pokrývajú i poberané rodinné prídavky, ako i poberaný rodičovský daňový bonus.

16. Rovnako aj odvolacia námietka otca, že by životná úroveň matky mala byť vyššia ako jeho životná úroveň, nie je dôvodná. V konaní bolo preukázané, že otec sa dobrovoľne vzdal majetku z BSM, podpísal notársku zápisnicu o vylúčení rozsiahleho nehnuteľného majetku z BSM. Otec sa dobrovoľne vzdal aj jeho dedičského podielu po otcovi v dedičskom konaní, dokonca následne splácal (stále spláca) aj motorové vozidlo, ktoré mala zdediť jeho matka. Správne súd prvej inštancie na predmetný výdavok ani neprihliadal a náležite uvedené odôvodnil.

17. Odvolací súd bol toho názoru, že otec neuviedol, pokiaľ ide o zvýšenie výživného, žiadne ďalšie zásadné odvolacie dôvody, ktoré by boli spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti. Odvolací súd uvádza, že v posudzovanej veci boli splnené zákonné podmienky na zvýšenie výživného

pre maloleté dieťa, pretože primárnou zákonnou podmienkou pre určenie (eventuálne zvýšenie) výživného je zabezpečenie oprávnených potrieb oprávnenej osoby, teda v tomto prípade maloletého A.. Je nesporné, že jeho oprávnená potreba od predchádzajúcej úpravy výživného, od roku 2019 vzrástla, čo je objektívne dané jednak všeobecným nárastom všetkých nákladov, ale aj nárast nákladov na jeho výživu a na uspokojenie jeho osobných potrieb sa prirodzene prejavilo i v súvislosti s vekom, zdravotným stavom maloletého dieťaťa a jeho záujmami. Určená výška zvýšeného výživného zohľadňuje i to, že osobnú starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje (aj v čase predchádzajúcej úpravy výživného) výhradne matka a že táto jej osobná starostlivosť fakticky predstavuje naturálny ekvivalent materiálnej hodnoty čiastočne zodpovedajúci tomu, čo je otec povinný mu poskytovať vo forme výživného. Tým, že súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným odo dňa podania návrhu, realizoval splnenie primárnej zákonnej podmienky pre určenie výživného, ktorou je zabezpečenie časti oprávnených potrieb maloletého dieťaťa ako nezaopatreného dieťaťa v rozsahu primeranom životnej úrovni povinného rodiča, teda otca. Je nepochybné, že zvýšené výživné v sume 220 eur mesačne pokryje len časť nevyhnutných potrieb maloletého dieťaťa a na úhrade zostávajúcej časti potrieb musí participovať jeho matka. Odvolací súd zdôrazňuje, že zákonná úprava kladie dôraz na povinnosť každého rodiča upraviť si svoje osobné a zárobné pomery tak, aby v prvom rade bol schopný plniť si riadne a včas vyživovaciu povinnosť voči svojim nezaopatreným potomkom. V tomto prípade sa odvolací súd stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť zvýšené výživné v sume 220 eur mesačne počnúc od podania návrhu. Odvolací súd preskúmal aj napadnutý závislý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zameškanom výživnom na maloleté dieťa a dospel k záveru, že tento je vecne správny a takisto ho v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s určením obdobia a výšky zameškaného výživného od 23.09.2022 do 29.02.2024 vo výške 1.208,40 eur. Tento dlh na zameškanom výživnom bol správne vyčíslený zo strany súdu prvej inštancie a rovnako bolo tiež dôvodné vzhľadom na jeho výšku určiť, že otec je oprávnený zaplatiť ho v splátkach vo výške 70 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

18. Otec v rámci odvolania napadol aj výrok súdu prvej inštancie týkajúci sa nároku na náhradu trov konania, kde žiadal, aby ho odvolací súd zmenil tak, že otec má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % . V preskúmvanej veci odvolací súd nevzhladol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane aj závislého výroku o trovách konania, pretože súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 52 CMP.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).